

ออทิสติก พบได้มากแค่ไหน

AUTISM SPECTRUM DISORDER: EPIDEMIOLOGY

นายแพทย์ทวีศักดิ์ ลีรัตนเรขา ... จิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น

“ออทิสติก” (Autism Spectrum Disorder) เป็นโรคที่รู้จักกันมาเกือบ 80 ปีแล้ว พบมากขึ้นในทุกประเทศทั่วโลกอย่างชัดเจน ถึงจะมีความชุกความแตกต่างกันในแต่ละประเทศ และแต่ละการสำรวจค่อนข้างมาก แต่ก็พบว่าแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกันคือพบมากขึ้น

ในปี พ.ศ. 2542 Fombonne และคณะ สรุปบททบทวนงานวิจัย 23 เรื่อง จาก 12 ประเทศ ที่ตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ ในรอบ 33 ปี (พ.ศ. 2509 – 2541) นำมาคิดค่ามัธยฐาน (Median) พบความชุก 0.52 คน ในเด็ก 1,000 คน โดยมีความชุกเพิ่มขึ้นชัดเจนตามปีที่มีการสำรวจ ถ้าบททบทวนเฉพาะงานวิจัย 11 เรื่อง ในรอบ 10 ปีหลัง พบความชุกเพิ่มขึ้นเป็น 0.72 คน ในเด็ก 1,000 คน และพบได้ในเพศชายมากกว่าเพศหญิง 3.8 เท่า

ในปี พ.ศ. 2565 Zeiden และคณะ สรุปบททบทวนงานวิจัย 71 เรื่อง จากหลายภูมิภาค รวม 34 ประเทศ ในรอบ 10 ปี (พ.ศ. 2555 – 2564) นำมาคิดค่ามัธยฐาน (Median) พบความชุก 10 คน ในเด็ก 1,000 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 1 โดยมีความชุกเพิ่มขึ้นชัดเจนตามปีที่มีการสำรวจเช่นเดียวกัน พบสูงที่สุดที่ทวีปอเมริกาและยุโรป พบว่ามีความบกพร่องทางสติปัญญาาร่วมด้วย ร้อยละ 33 และพบได้ในเพศชายมากกว่าเพศหญิง 4.2 เท่า

ศูนย์ควบคุมและป้องกันโรคของสหรัฐอเมริกา (Centers for Disease Control and Prevention) ทำการศึกษาระบาดวิทยาของออทิสติกอย่างต่อเนื่อง โดยทำการศึกษาศึกษาเด็กอายุ 8 ปี ในพื้นที่เผ่าระวัง 11 แห่ง จากปี พ.ศ. 2545 ถึงปี พ.ศ. 2561 พบว่ามีความชุกเพิ่มขึ้นจาก 6.4 คน เป็น 23.0 คน ในเด็ก 1,000 คน ดังนี้

ปี พ.ศ. 2545 พบความชุก 6.4 คน ในเด็ก 1,000 คน

ปี พ.ศ. 2551 พบความชุก 11.3 คน ในเด็ก 1,000 คน

ปี พ.ศ. 2555 พบความชุก 14.6 คน ในเด็ก 1,000 คน

ปี พ.ศ. 2561 พบความชุก 23.0 คน ในเด็ก 1,000 คน

การสำรวจในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2558 ในเด็กอายุ 1-4 ปี พบความชุกของออทิสติก 4.8 คน ในเด็ก 1,000 คน (รินสุข งามงามกุลมณี และคณะ, 2558)

ในการศึกษาด้านระบาดวิทยา ทำค่อนข้างยากเนื่องจาก เกณฑ์ในการวินิจฉัยออทิสติกมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย เดิมเชื่อว่าตัวเลขที่เพิ่มขึ้นอาจเป็นผลจากเกณฑ์การวินิจฉัยที่กว้างขึ้น ครอบคลุมมากขึ้น (case definition) และประชาชนทั่วไปมีความตระหนักในโรคออทิสติกและเข้าถึงบริการมากขึ้น (case recognition) แต่งานวิจัยระยะหลังซึ่งทำในช่วงเวลาที่ใช้เกณฑ์การวินิจฉัยเดียวกัน และติดตามในพื้นที่เดิม ชี้ให้เห็นชัดเจนว่า มีอุบัติการณ์ที่เพิ่มขึ้นจริงและเพิ่มขึ้นมากด้วย

เดิมเชื่อว่าพบออทิสติกได้มากในกลุ่มคนที่มีสถานะทางสังคมสูง หรือมีฐานะดี แต่ในปัจจุบันพบว่ามิในทุกเศรษฐฐานะพอ ๆ กัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าเดิมกลุ่มคนที่มีความรู้ดี จะเข้าถึงบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขได้ดีกว่า จึงทำให้พบได้มากกว่า (selection bias)

โดยภาพรวมยังพบว่ามีการวินิจฉัยโรคต่ำกว่าจำนวนที่คาดว่าจะมี ออทิสติกประมาณ 1 ใน 3 ถึงครึ่งหนึ่ง ได้รับการตรวจวินิจฉัยค่อนข้างช้า หลังอายุ 6 ปีไปแล้ว กลุ่มนี้จะมีอาการแสดงให้เห็นค่อนข้างน้อย มีเพียงส่วนน้อยที่ได้รับการวินิจฉัยก่อนอายุ 3 ปี

สำหรับในประเทศไทย ข้อมูลจากศูนย์ข้อมูลสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 พบว่า มีการเข้าถึงบริการของผู้ป่วยออทิสติก ช่วงอายุ 2-5 ปี ร้อยละ 53 จากจำนวนผู้ป่วยออทิสติกที่คาดว่าจะมี โดยสรุปพบว่า ออทิสติกพบได้มากขึ้นในทุกภูมิภาคทั่วโลก ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงอุบัติการณ์ที่มีเพิ่มขึ้นจริง ประชาชนมีความตระหนักในโรคออทิสติกมากขึ้น เข้าถึงบริการมากขึ้น และบริการที่รองรับมีความพร้อมมากขึ้น รวมถึงมีความสัมพันธ์กับเรื่องเกณฑ์การวินิจฉัยที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย

เอกสารอ้างอิง

- ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา. (2565). **คู่มือการดูแล เด็กออทิสติก**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ชุมชมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- รินสุข องอาจสกุลมณี, เสาวลักษณ์ หมีนสุนทร และ ฉัตรมงคล ฉ่ำมาก. (2558). **รายงานสรุปการสำรวจความชุกของกลุ่มอาการ ออทิสซึมในเด็กอายุ 1-4 ปี ในประเทศไทย**.
- ศูนย์ข้อมูลสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข. (2565). **ร้อยละของผู้ป่วยโรคออทิสติกเข้าถึงบริการ**. จาก <https://hdcservice.moph.go.th/hdc>
- American Psychiatric Association, Neurodevelopmental Disorders. In: American Psychiatric Association. (2013). **Diagnostic and statistical manual of mental disorders 5th ed. (DSM-5)**. Washington DC: American Psychiatric Publishing; pp. 31-86.
- Boland, R. & Verduin, M. L., eds. (2022). Neurodevelopmental disorders and other childhood disorders. In: **Kaplan and Sadock's synopsis of psychiatry**, 12th ed. (e-book). Wolters Kluwer; pp. 306-725.
- Centers for Disease Control and Prevention, U.S. Department of Health and Human Services. (2021). Prevalence and characteristics of autism spectrum disorder among children aged 8 years - autism and developmental disabilities monitoring network, 11 sites, United States, 2018. **MMWR Surveill Summ**, 70(11): 1-20.
- Fombonne, E. (1999). The epidemiology of autism: a review. **Psychological Medicine**, 29: 769-786.
- Volkmar, F. R., Van Schalkwyk, G. I. & Van der Wyk, B. (2018). Autism Spectrum Disorder. In: **Lewis's child and adolescent psychiatry: a comprehensive textbook**, 5th ed. Martin, A., Volkmar, F. R. & Bloch, M., eds. Philadelphia: Wolters Kluwer; pp. 1164-1195.
- Zeidan, J., Fombonne, E., Scolah, J., Ibrahim, A., Durkin, M. S., Saxena, S., Yusuf, A., Shi, A. & Elsabbagh, M. (2022). Global prevalence of autism: A systematic review update. **Autism Research**, 15: 778-790.

บทความทั้งหมดยินดีให้นำไป เผยแพร่เพื่อความรู้อันได้ โดยกรุณาอ้างอิงแหล่งที่มา

ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา. (2565). **ออทิสติก พบได้มากแค่ไหน**.

จาก <https://www.happyhomeclinic.com/au02-autism-epidemiology.html>

(บทความต้นฉบับ ตุลาคม 2565)